

– Sjálvandi skulu fólk vera væl egnað til tað tey gera, men vit finna Uttan Iva eins nógvar væl egnaðar kvinnur í landinum, til at taka sær av mest umfatandi størvunum, sigur Lisbeth L. Petersen

MYND: ÁLVUR HARALDSEN

»Í dag er støðan heilt ein onnur. Vit síggja kvinnur bjóða seg fram á jøvnum føti við menn, og vit hava umsíðir prógvað, at kvinnur ikki bara hugsað um tey bleytu virðini«

Lisbeth L. Petersen

Orsaka av, at kvinnur vóru illa umboðaðar í politiska landslagnum í 80'unum og 90'unum, tóku Lisbeth L. Petersen og aðrar kvinnur seg saman til at skipa fyri Kvinnutingi. Tær skaptu politiskar karmar hjá kvinnum at virka undir, hóast tær ikki vóru politikarar. Endamálið var, at skapa størri áhuga millum kvinnur fyri politikki. Og tað var eitt tvørpolitisk tiltak, sum fekk breiða undirtøku. Men tá ið Kvinnutingið ynskti at nýta tingsalin, var svarið korta nei.

– Vit finga svar aftur frá tingformanninum, sum segði okkum, at tingsalurin var eitt tignarligt stað, sum ikki skuldi nýtast til slíkt fjant og fjas, sigur Lisbeth L. Petersen.

– Tað var óhugsandi hjá monnum tá, at nakað sum bert var fyri kvinnur, kundi vera annað enn fjant og fjas, sigur hon.

Hetta vóru tær ógvuliga firtnar um og ógvuliga óngøðar við.

– Vit gjørdur vart við hetta aftursvarið fleiri ferðir og at enda finga vit atgongd til tingsalin, tá ið tingið var farið til hús, greiðir Lisbeth L. Petersen frá.

Kvinnustríðið er ikki liðugt

Nú eru níggju ár síðani, at Lisbeth L. Petersen takkaði fyri seg í politiska umhvørvinum, og hon er fegin um at síggja broytingina.

– Í dag er støðan heilt ein onnur. Vit síggja kvinnur bjóða seg fram á jøvnum føti við menn, og vit hava umsíðir prógvað, at kvinnur ikki bara hugsa um tey bleytu virðini, sigur Lisbeth L. Petersen.

Men tað merkir als ikki, at stríðið um javnstøðu er liðugt.

– Vit mugu hava fleiri kvinnur í leiðandi störv í Føroyum. Sjálvandi skulu fólk vera væl egnað til tað tey gera, men vit finna Uttan Iva eins nógvar væl egnaðar kvinnur í landinum, til at taka sær av mest umfatandi størvunum, sigur Lisbeth L. Petersen.

Hon er tó errin av teimum kvinnum, sum í dag umboða hennara kyn í politiska umhvørvinum.

– Eg verið ferð eftir ferð imponerað av at síggja, hvussu væl okkara kvinnuligu politikarar klára seg. Tær standa ikki petti aftan fyri mennirnar. Kanska tvørturímóti, sigur stríðskvinnan, sum slóðaði fyri.

BARBARA@SOSIALURIN.FO

Lisbeth og Marita

Tá oddakvinnurnar hittist á vesinum

Lisbeth L. Petersen minnst eina serstaka hending í kreppuárunum, har munurin millum menn og kvinnur gjørdist sjónligur

Lisbeth L. Petersen, tá borgarstjóri í Havn og Marita Petersen, lögmaður, skuldu báðar til ein almennan døgurða eftir ein langan arbeiðsdag. Hvørgan teirra høvdu havt stundir til at fara heim ímillum, og tískil hittist tær inni á einum vesi á staðnum, har tær ætlaðu at fríska seg upp.

Lisbeth varnast, at ein knappur var farin úr skjúrtuni, og Marita varnast, at sokkabuksurnar vóru skræddar. Tá sigur Marita Petersen við Lisbeth L. Petersen, at kvinnuligir politikarar áttu at havt hvør sín butlara, so tær kundu síggja hampiligar út, hóast tær ongantíð høvdu stundir til at gera seg til reiðar og síggja hampiligar út til slíkar døgurðar. Í øllum førum ikki í kreppuárunum í 90'unum.

Marita Petersen

So flentu tær báðar so hjartaliga og fóru út aftur til døgurðan við holutum sokkabuksur og knappleysari skjúrtu.

– Hart sært tú munin millum menn og kvinnur. Ein maður hevði sikkurt ikki lagt í, um ein knappur manglaði, tí tað áttu konan at taka sær av, sigur Lisbeth L. Petersen.

BARBARA@SOSIALURIN.FO